

OBJAŠNJENJE O ODOBRAVANJU DRŽANJA CARINSKOG SKLADIŠTA I POSTUPKU CARINSKOG SKLADIŠTENJA

1. Predmet

Ovim objašnjenjem bliže se propisuje postupak po zahtevu za izdavanje odobrenja za držanje carinskog skladišta, prijavljivanje robe za postupak carinskog skladištenja, mere carinskog nadzora nad robom, vođenje evidencije o robi, uobičajeni oblici rukovanja robom u postupku carinskog skladištenja, razduženje i druga pitanja u vezi sa držanjem carinskog skladišta i postupkom carinskog skladištenja, kao i zatvaranje carinskog skladišta.

2. Pravni osnov

Postupak carinskog skladištenja propisan je:

- a) odredbama članova 110.-117. i 128.-142. Carinskog zakona („Sl.glasnik Republike Srbije“, br.18/10),
- b) odredbama članova 263.- 299. Uredbe o carinski dozvoljenom postupanju s robom („Sl.glasnik Republike Srbije“, br.93/10).

3. Prostor carinskog skladišta

Carinsko skladište je prostor, prostorija koji se nalazi pod carinskim nadzorom. Carinsko skladište može biti zgrada, jedna ili više prostorija unutar zgrade funkcionalno odvojen od drugih prostorija, ograđeni otvoreni prostor, silos, bazen ili drugi slični objekti za smeštaj robe.

Carinski organ ne može da odobri da se koristi isti prostor za poslovanje više carinskih skladišta istovremeno. Naime, u jednom skladištenom prostoru ne može se odobriti istovremeno držanje više carinskih skladišta, ali se u istoj zgradi može odobriti držanje više carinskih skladišta, s tim da prostori carinskih skladišta budu jasno odvojeni jedni od drugih kako ne bi dolazilo do mešanja robe.

Prostorije i prostori odobreni kao carinsko skladište moraju jasno biti obeleženi kao carinsko skladište, sa nazivom držaoca skladišta i tipom carinskog skladišta.

4. Roba koja se smešta u carinsko skladište

Carinsko skladište omogućava smeštaj:

- strane robe**, koja za vreme primene ovog postupka **ne podleže obavezi plaćanja uvoznih dažbina i merama trgovinske politike;**
- domaće robe namenjene izvozu**, koja smeštajem u carinsko skladište **podleže primeni mera koje se primenjuju na izvoz te robe.**

Kada postoji opravdani ekonomski razlozi, a nema smetnje za sprovođenje carinskog nadzora carinski organ može da odobri:

1. smeštaj domaće robe koja nije namenjena izvozu,
2. preradu strane robe u prostoru carinskog skladišta u okviru postupka aktivnog oplemenjivanja, u skladu sa uslovima za sprovođenje tog postupka, i
3. preradu strane robe u prostorima carinskog skladišta, u okviru postupka prerade pod carinskom kontrolom u skladu sa uslovima za sprovođenje tog postupka.

U navedenim slučajevima se nad robom ne sprovodi postupak carinskog skladištenja, a nadležni carinski organ može da zahteva da se o ovoj robi vodi propisana evidencija.

II. VRSTE I TIPOVI CARINSKIH SKLADIŠTA

5. Vrste carinskog skladišta

Carinsko skladište može biti:

a) javno skladište, a to je carinsko skladište koje može da koristi svako lice radi skladištenja robe koju prihvati držalac carinskog skladišta, a koje prihvatanje korisnik skladišta mora dokazati kod smeštaja robe u carinsko skladište.

b) privatno skladište, a to je carinsko skladište namenjeno skladištenju robe držaoca skladišta. U privatnim carinskim skladištima odgovornost snosi vlasnik skladišta, koji je istovremeno i korisnik, koji ne mora biti i vlasnik robe.

6. Tip carinskog skladišta i obaveze držaoca i korisnika skladišta

Carinska skladišta mogu biti javna-tip A, B i F i privatna-tip C, D i E.

Javno carinsko skladište po tipu može biti:

a) tip A - odgovornost snosi držalac carinskog skladišta koji mora obezbediti da se roba ne izuzima ispod carinskog nadzora dok se nalazi u postupku carinskog skladištenja i mora ispuniti sve obaveze koje proizilaze iz skladištenja robe i odobrenja za držanje carinskog skladišta. Takođe, ovaj tip carinskog skladišta je dostupan svakome ko želi da smesti robu koja je pod carinskim nadzorom.

Držalac car. skladišta tipa A je odgovoran i za vođenje poslovnih evidencija o robi na zalihama.

Carinsko skladište tipa A može se odobriti za smeštaj i čuvanje životnih namirnica za snabdevanje brodova i vazduhoplova u međunarodnom prometu i platformi za bušenje i nalaz nafte u međunarodnim vodama.

b) tip B- kod koga je svaki pojedini korisnik odgovoran da se roba ne izuzima ispod carinskog nadzora dok se nalazi u postupku carinskog skladištenja. Za sve obaveze koje proizilaze iz tog postupka (prema deklaraciji za postupak carinskog skladištenja) i odobrenja odgovoran je korisnik.

Carinski organ čuva dokumentaciju koja se tiče robe na zalihama, te zato nije potrebno da držalac car. skladišta i korisnik skladišta čuvaju ta dokumenta, odnosno car. organ zadržava i čuva car. deklaracije o stavljanju robe u postupak.

Premeštanje robe nije dozvoljeno ako je mesto otpreme ili dopreme robe car. skladište tipa B. Naime, za robu za koju je odobren postupak sa odlaganjem (npr. postupak aktivnog oplemenjivanja, postupak carinskog skladištenja u nekom drugom tipu carinskog skladišta) ista se u toku postupka ili po završetku ne može premeštati iz mesta gde se već nalazi, u skladište tipa B.

Carinsko skladište tipa B se **ne može** odobriti za smeštaj i čuvanje životnih namirnica za snabdevanje brodova i vazduhoplova u međunarodnom prometu.

c) tip F - ovim skladištem upravlja carinski organ. Kod ovog tipa carinskog skladišta za sve obaveze odgovoran je korisnik, a carinski organi su jedino odgovorni za

oštećenje ili gubitak robe nastalog usled nemara. U ovaj tip carinskog skladišta svako zainteresovano lice može da smešta robu, a evidencije se vode u skladu sa car. propisima.

Carinsko skladište tipa F se **ne može** odobriti za smeštaj i čuvanje životnih namirnica za snabdevanje brodova i vazduhoplova u međunarodnom prometu i platformi za bušenje i nalaz nafte u međunarodnim vodama.

Privatno carinsko skladište po tipu može biti:

a) tip D-je privatno carinsko skladište kod koga se roba stavlja u slobodan promet na osnovu knjigovodstvenih izveštaja, koji moraju da sadrže carinsku vrednost i količinu roba utvrđene u trenutku stavljanja robe u postupak carinskog skladištenja. S obzirom na navedeno, u trenutku smeštaja, robe vrsta, tip robe, tarifni broj i poreklo robe moraju se znati jer su to odlučujuće činjenice za puštanje robe u slobodan promet na osnovu knjigovodstvene isprave.

Napominjemo, da je odredbama člana 141. stav 3. CZ propisano da ako se uvozna roba stavlja u slobodan promet u skladu sa čl.101. stav 3. CZ, (knjigovodstvena isprava) u cilju primene čl.251 CZ (pravila koja se primenjuju kod obračuna carinskog duga) prihvaćice se vrsta, car.vrednost i količina robe kakva je bila u trenutku stavljanja robe u postupak carinskog skladištenja.

Odredbe stava 3. ovog člana CZ primenjuju se ako je kao carinska vrednost prihvaćena vrednost robe u trenutku stavljanja robe u postupak car. skladištenja, osim ako deklarant zahteva da se prihvati car. vrednost utvrđena u trenutku nastanka duga.

U ovom carinskom skladištu za vođenje poslovnih evidencija o robi na zalihama odgovoran je držalac skladišta.

Za odobravanje držanja ovog tipa carinskog skladišta potrebno je da podnosilac zahteva prethodno pribavi odobrenje za sprovođenje pojednostavljenog postupka stavljanja robe u slobodan promet na osnovu knjigovodstvene isprave, robe koja će biti predmet skladištenja. Zahtev za odobrenje za pomenuto pojednostavljenje postupka može se podneti istom carinskom organu istovremeno sa zahtevom za odobrenje držanja carinskog skladišta tipa D.

b) tip E-nije neophodno da se roba skladišti na mestu koje je odobreno kao carinsko skladište, pri čemu se odobrenjem za ovaj tip skladišta može odrediti primena odredbi koje se odnose za skladište tipa D (u smislu metoda za naplatu dažbina).

Ovaj tip skladišta se otvara za potrebe skladištenja robe koja po svojoj vrsti (npr.žive životinje), osetljivosti (npr. lekovi koji zahtevaju posebne uslove smeštaja), gabaritu se ne može smeštati u odobrena carinska skladišta. Otvara se za potrebe smeštaja konkretne pošiljke **i postupak otvaranja ovog tipa skladišta je hitan.**

U ovom carinskom skladištu za vođenje poslovnih evidencija o robi na zalihama odgovoran je držalac skladišta.

c) tip C-je privatno carinsko skladište kod koga se ne mogu primeniti odredbe koje definišu skladišta tipa D i E. Prema tome ovaj tip skladišta je privatno carinsko skladište u kome je držalac skladišta istovremeno i korisnik skladišta, ali ne mora obavezno biti i vlasnik robe.

Carinsko skladište tipa C se može odobriti za smeštaj i čuvanje životnih namirnica za snabdevanje brodova i vazduhoplova u međunarodnom prometu.

U ovom carinskom skladištu za vođenje poslovnih evidencija o robi na zalihama odgovoran je držalac skladišta.

III.USLOVI I POSTUPAK ODOBRAVANJA DRŽANJA CARINSKOG SKLADIŠTA

7. Zahtev za držanje carinskog skladišta

Lice koje želi da bude držalac carinskog skladišta mora carinskom organu da podnese pismeni zahtev sa podacima potrebnim za dobijanje odobrenja, sa obrazloženjem za ekonomskom potrebom za skladištenje robe.

Zahtev za odobravanje držanja carinskog skladišta se podnosi carinskom organu (carinarnici) nadležnom prema mestu u kojem će se nalaziti prostorije carinskog skladišta ili gde se vodi glavno knjigovodstvo podnosioca zahteva.

Za otvaranje i upravljanje carinskim skladištem nadležnom carinskom organu, uz pismeni zahtev, podnosi se:

- 1) dokaz o registraciji u registru privrednih subjekata;
- 2) dokaz o PIB-u i broju/brojovima računa kod poslovne banke;
- 3) dokaz o pravnom osnovu za korišćenje prostorija, odnosno prostora namenjenih za carinsko skladište (pravo svojine, zakup i sl.);
- 4) skica i tehnički opis prostorija, odnosno prostora namenjenih za carinsko skladište;
- 5) upotrebnu dozvolu za korišćenje prostorija;
- 6) akt nadležnog organa o ispunjenosti posebnih uslova, ako su za skladištenje određene robe propisani ti uslovi;
- 7) izjava o ispunjenosti tehničkih uslova, odnosno izjava da je carinsko skladište, otvoreni, odnosno zatvoreni deo, tehnički osposobljeno za sprovođenje mera carinskog nadzora i carinske kontrole (rampa za pregled, reflektori, vaga i druga odgovarajuća oprema i prateći objekti);
- 8) izjava da su obezbeđene prostorije i inventar neophodan za rad ovlašćenog carinskog službenika;
- 9) izjava da je podnosilac zahteva u stanju da ispuni i posebne uslove za držanje carinskog skladišta, ako je to, obzirom na vrstu i karakter robe koja će biti smeštena u carinsko skladište, neophodno radi carinske kontrole i nadzora (npr. radi kontrole stanja zaliha robe u tečnom ili rasutom stanju posedovanje mernog protočnog instrumenta, vage ili drugog instrumenta za merenje količine ili težine robe, koji ispunjava uslove u pogledu metrološke usaglašenosti).
- 10) predloženi oblik i sadržaj evidencije;
- 11) garancija banke kao oblik obezbeđenja.

Pored navedenih dokaza podnosilac zahteva koji će u skladištu smeštati robu dopremljenu radi realizacije određenog ugovora nadležnom carinskom organu **podnosi i taj ugovor.**

Ako carinski organ oceni da podaci dati u zahtevu nisu potpuni ili dovoljni za donošenje odobrenja, može zatražiti od podnosioca zahteva dodatne podatke ili obaveštenja.

8. Ekonomska opravdanost držanja carinskog skladišta

Pri odlučivanju o donošenju odobrenja carinski organ posebno ceni i ekonomsku opravdanost otvaranja carinskog skladišta, što podrazumeva predviđeni obim prometa, vrstu i procenjenu vrednost robe (koja nije carinska vrednost), koeficijent obrtanja prometa, veličinu smeštajnog prostora naspram vrste i karaktera robe koja se namerava skladištiti, periodično ili vrlo retko razduživanje postupka carinskog skladištenja. Nema ekonomske opravdanosti u slučaju držanja malih količina robe duži period (npr. tri meseca i više) ili većih količina samo povremeno, što se proverava u kontroli rada carinskog skladišta.

Kod ocene ekonomske opravdanosti treba praviti razliku između javnog i privatnog carinskog skladišta. **Kod javnog carinskog skladišta** treba da se podneti dokazi u pogledu

očekivanog obima prometa (ugovori/predugovori), na osnovu kojih se može proceniti ekonomska opravdanost pri odlučivanju o zahtevu za držanje carinskog skladišta. **Kod privatnog carinskog skladišta** mora postojati dovoljno prednosti za držaoca carinskog skladišta. Prednost za držanje ovog skladišta može biti potreba da se ima dovoljno zaliha za nesmetan kontinuirani proces proizvodnje, odnosno obavljanje delatnosti, poteškoće kod nabavke robe, veliki transportni troškovi i drugo.

Kada je u pitanju skladištenje robe za koju su, zbog njenog karaktera, neophodni posebni uslovi smeštaja i čuvanja (npr. opasne materije, oružje i slično) može se smatrati da postoji ekonomska opravdanost, **što se procenjuje u svakom konkretnom slučaju.**

Pri oceni ekonomske opravdanosti držanja carinskog skladišta uzimaju se u obzir i fizičke mogućnosti i troškovi nadležnog carinskog organa za sprovođenje mera carinskog nadzora, odnosno vreme koje nadležni carinski organi provode u nadzoru i kontroli carinskih skladišta, broj i vrsta potrebnih kontrola (dokumentarna i fizička), te potrebni resursi za to (osoblje, vozila i drugo). Na to utiče vrsta carinskog skladišta, sistem vođenja evidencija o zalihama robe i pouzdanost tog sistema, vrsta i obim kontrole (dokumentarna ili fizička, delimična ili potpuna kontrola, npr. elektronsko vođenje evidencije je efikasnije i daje mogućnost praćenja carinskog nadzora više putem dokumentarnih od fizičkih kontrola).

Takođe, radi primene odredaba člana 112. stav 1. tačka 2. Carinskog zakona (odobravanje postupka sa ekonomskim dejstvom ako carinski organ ima mogućnost nadzora i kontrole nad odobrenim postupkom) pri proveru da li su administrativni troškovi za postupke carinskog skladištenja nesrazmerni u odnosu na ekonomske potrebe, carinski organ, između ostalog, uzima u obzir tip skladišta i postupak koji se u njemu može sprovesti.

9. Bankarska garancija

Komisija carinarnice, koju čine tri člana, a formira je rešenjem upravnik carinarnice, utvrđuje ispunjenost uslova iz tačke 7. od 1) do 10), i **o svom nalazu sačinjava zapisnik** u tri primerka, od kojih dva zadržava carinski organ, a treći se dostavlja podnosiocu zahteva. Zatim u svakom konkretnom slučaju treba da izvrši analizu poslovanja skladišta u prethodnom periodu, zbog utvrđivanja iznosa garancije kao oblika obezbeđenja. S tim u vezi **mora se izvršiti procena visine garancije** prema očekivanim ili uobičajenim zalihama robe i procenjene njene vrednosti, odnosno procenjeni iznos dažbina za istu, u periodu prosečnog zadržavanja robe u postupku carinskog skladištenja, koeficijent obrtaja prometa.

Takođe, Komisija mora predložiti potrebnu visinu garancije, prema iznosu carinskih i drugih dažbina kojima bi strana roba smeštena u skladište mogla podlegati u prosečnom vremenskom periodu zadržavanja robe (procena garancije se vrši prema očekivanim zalihama robe i njene procenjene vrednosti, perioda zadržavanja, koeficijent obrtaja prometa) u konkretnom carinskom skladištu, **o čemu sačinjava poseban predlog** u tri primerka i jedan dostavlja podnosiocu zahteva.

Kada Komisija konstatuje visinu bankarske garancije, podnosilac zahteva, garanciju, izdatu na obrascu propisanom o garanciji, podnosi nadležnoj službi UC, koja istu bez odlaganja evidentira i unosi u ISCS i službeno je dostavlja komisiji, koja potom kompletan predmet dostavlja Odseku za carinsko-upravni postupak u carinarnici na donošenje odluke.

Izuzetno, imajući u vidu odredbu člana 115. Carinskog zakona, ukoliko se nakon izvršene provere utvrdi da je poslovanje u prethodnom periodu (dve godine od dana podnošenja zahteva) u potpunosti bilo u skladu sa carinskim i drugim propisima, držalac skladišta može se osloboditi obaveze polaganja bankarske garancije.

Ukoliko carinsko skladište nije poslovalo u prethodnom periodu, bankarska garancija je obavezna, a iznos garancije će se zasnivati na očekivanim procenjenim zalihama robe.

Nosilac odobrenja je dužan da obavesti nadzorni carinski organ o povećanju procenjenih zaliha u toku držanja car. skladišta i pribavi dodatnu garanciju ili povećanje iznosa postojeće garancije.

Iznos garancije se proverava periodično u skladu sa popisom zaliha ili u drugim periodima kada to nadzorni car. organ smatra potrebnim, u kom slučaju ako se oceni da je iznos garancije nedovoljan držalac se poziva da u ostavljenom roku pribavi dodatnu garanciju ili poveća iznos garancije.

Kako se garancija donosi na određeno vreme imalac odobrenja mora pre isteka roka važenja garancije da dostavi novu garanciju ili da podnese nadzornom organu produženje ranije garancije i dostavlja kopiju prihvaćene garancije nadležnom car. organu .

10.Evidencija robe

Za robu smeštenu u carinskom skladištu vodi se magacinska knjiga ili kartoteka sa podacima iz magacinske knjige, pri čemu se ova evidencija može vršiti i metodom elektronske obrade podataka.

Evidenciju robe na zalihama u carinskom skladištu vodi:

- a) u carinskom skladištu tipa A, C, D i E- držalac carinskog skladišta,
- b) u carinskom skladištu tipa F - carinski organ određen za carinski nadzor nad tim skladištem vodi evidenciju u skladu sa carinskim propisima umesto evidencije robe na zalihama,
- c) u carinskom skladištu tipa B, umesto evidencije robe na zalihama, nadzorni carinski organ zadržava i čuva carinske deklaracije o stavljanju robe u postupak carinskog skladištenja, kao i deklaracije kojima se razdužuje postupak carinskog skladištenja.

Carinski organ može da oslobodi držaoca skladišta obaveze vođenja evidencije kada odgovornost iz člana 131. tač. 1) i 2) ovog zakona (da se roba smeštena u carinskom skladištu ne uzima ispod carinskog nadzora, kao i odgovornost za ispunjenje obaveza koje proizilaze iz postupka carinskog skladištenja robe) snosi isključivo korisnik skladišta i kada se roba smešta u carinsko skladište na osnovu pismene deklaracije u redovnom postupku ili neke od trgovinskih ili službenih isprava priloženih uz zahtev za stavljanje robe u carinski postupak (pojednostavljeni postupak).

Roba koja se nalazi u postupku carinskog skladištenja mora se evidentirati čim se unese u carinsko skladište.

Radi pravilnog provođenja i nadzora postupka carinskog skladištenja, evidencija mora minimalno sadržati sledeće podatke:

- a) podatke iz deklaracija kojima se roba stavlja u carinski postupak;
- b) podatke iz deklaracija kojima se robi određuje carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba radi završetka postupka;
- v) datum i odgovarajuće podatke o drugim carinskim ispravama i svim drugim ispravama koje se odnose na početak i završetak postupka;
- g) vrstu proizvodnih radnji, vrstu rukovanja ili privremene upotrebe;
- d) podatke koji omogućavaju praćenje robe, uključujući mesto gde se nalazi i podatke o bilo kojem premeštanju;
- đ) trgovački ili tehnički opis potreban za utvrđivanje istovetnosti robe.

Carinski organ može da odobri da se neki od navedenih podataka ne evidentiraju, ako to nema štetan uticaj za sprovođenje kontrole ili nadzora postupka za robu koja se skladišti.

Carinski organ koji izdaje odobrenje za držanje carinskog skladišta može kao evidenciju prihvatiti i evidenciju iz postojećeg knjigovodstva držaoca carinskog skladišta, ako takva evidencija sadrži potrebne podatke koji carinskim organima omogućavaju nadzor i kontrolu postupka carinskog skladištenja.

Evidencija se mora voditi na način koji u svakom trenutku omogućuje jasan uvid u stvarno stanje robe u postupku carinskog skladištenja. Držalac carinskog skladišta je u obavezi da nadzornom carinskom organu u roku koji on odredi, dostavi popisom utvrđeno stvarno stanje robe.

Nadzorni carinski organ može da zahteva da se sprovede popis za svu ili za deo robe stavljene u postupak carinskog skladištenja. U rokovima određenim u odobrenju, držalac carinskog skladišta dužan je da obavi popis zaliha robe i dostavi ga nadzornom carinskom organu radi kontrole. Nezavisno od toga, nadzorni carinski organ može, kada to smatra potrebnim, radi pravilnog poslovanja carinskog skladišta, zahtevati sprovođenje popisa za ukupan ili deo zaliha robe, u kom slučaju je držalac carinskog skladišta, u roku kojeg taj organ odredi, dužan dostaviti popis.

U odobrenju se može odrediti da popis zaliha robe u carinskom skladištu bude usaglašen sa redovnim knjigovodstvenim inventarnim popisom zaliha kojeg sačinjava držalac carinskog skladišta. Međutim, nadzorni carinski organ i drugi kontrolni carinski organ može, u bilo koje vreme, izvršiti **nenajavljenju kontrolu carinskog skladišta, koja se treba vršiti najmanje dva puta godišnje**, pri čemu se može izvršiti sveukupna kontrola zaliha robe i izvršenih promena.

U slučajevima kada je roba predmet uobičajenih radnji, carinska vrednost robe u evidencijama iskazuje se pre sprovođenja uobičajenih radnji.

U knjigovodstvenim evidencijama o robi obavezno se evidentiraju i odgovarajući podaci o privremenom premeštaju ili zajedničkom skladištenju robe.

Ako je u carinskom skladištu odobren i privremeni smeštaj robe, držalac carinskog skladišta evidenciju o robi u privremenom smeštaju mora voditi odvojeno od evidencije za robu u postupku carinskog skladištenja, kako je to određeno propisima o privremenom smeštaju, a upis u evidenciju robe vrši se istovremeno sa prihvatanjem deklaracije za privremeni smeštaj.

Kod ocene sistema vođenja evidencije, treba da se obrati pažnja na nivo kompjuterizacije i zaštite podataka na način da u slučaju eventualnih naknadnih opravdanih ispravki ostaju vidljivi i prvobitno upisani podaci, na povezanost iste sa drugim radnjama u vezi robe (izdavanje naloga, izdavanje transportne dokumentacije, fakturisanje, prenos u odgovarajuće postupke obrade i dr.), što treba da dokumentuje držalac carinskog skladišta.

Ako u toku držanja carinskog skladišta nadzorni carinski organ oceni da evidencija koja je prihvaćena u postupku izdavanja odobrenja za držanje carinskog skladišta nije dovoljna za nadzor i kontrolu carinskog skladišta, može u tu svrhu od držaoca carinskog skladišta zatražiti odgovarajuće izmene i dopune te evidencije.

Knjiženje podataka u evidenciji o završetku carinskog postupka obavlja se najkasnije u trenutku kad je roba napustila carinsko skladište ili skladišne prostorije držaoca.

11.Odobrenje za upravljanje carinskim skladištem

Članom 130. CZ propisano je da je za upravljanjem skladištem potrebno odobrenje carinskog organa, osim u slučaju kada carinski organ upravlja skladištem odnosno kod skladišta tipa F. Odobrenje se može izdati samo licima sa sedištem u Republici Srbiji.

Odobrenje ili obrazložena odluka o odbijanju zahteva za izdavanje odobrenja dostavlja se podnosiocu zahteva **u roku od 60 dana**, računajući od dana kada je zahtev bio podnet ili od dana kada je carinski organ utvrdio da su mu dostavljeni zahtevani dodatni podaci ili podaci koji su nedostajali. Navedeni rok ne primenjuje se u slučaju jedinstvenog odobrenja, osim ako je izdato u skladu sa čl.268. Uredbe (obično obaveštenje).

Odobrenje počinje da važi od dana donošenja odobrenja ili od dana naznačenog u odobrenju.

U odobrenju za upravljanje skladištem ne određuje se rok važenja odobrenja.

U odobrenju carinski organ određuje prostorije ili druga mesta koja su tehnički osposobljena, odnosno imaju upotrebnu dozvolu da se koriste kao carinsko skladište javno ili privatno tipa A, B, C, D i E. Carinski organ može da dozvoli upotrebu skladišta i za privremeni smeštaj robe kao carinskog skladišta ili njihovo poslovanje kao carinskog skladišta tipa F.

Carinski organ ne može da odobri da se koristi isti prostor za poslovanje više carinskih skladišta istovremeno.

Kada se skladišti roba koja po svojoj nameni predstavlja opasnost ili postoji verovatnoća da će pokvariti drugu robu ili iz drugih razloga zahteva posebne uslove, carinski organ u odobrenju navodi da te roba može da se skladišti samo u posebno opremljenim prostorijama.

Odobrenje za postupak carinskog skladištenja može da se izda, samo ako uobičajeni postupci rukovanja ili postupci aktivnog oplemenjivanja ili prerade pod carinskom kontrolom ne preovlađuju u odnosu na skladištenje robe.

U odobrenju za držanje carinskog skladišta, odnosno u odluci ako je u pitanju carinsko skladište tipa F, određuje se identifikacioni broj carinskog skladišta, koji se kasnije upisuje u rubriku 49 JCI, a koji se sastoji od šifre nadzornog carinskog organa, slovne oznake tipa carinskog skladišta i rednog broja predmeta od četiri mesta (npr. 11569/A/0001).

Za skladištenje robe u carinsko skladište tipa F nije potrebno odobrenje na propisanom obrascu, već odluku o njegovom otvaranju donosi direktor Uprave carina.

Odobrenje se neće izdati ako se objekti car.skladišta ili skladišni prostori koriste za prodaju robe na malo.

Izuzetno, u prostorijama carinskog skladišta dozvoljena je prodaja robe na malo u slučajevima kada se roba prodaje uz oslobođenje od plaćanja carine:

- a) putnicima u putničkom prometu sa inostranstvom;
- b)diplomatskom ili konzularnom osoblju koje prema međunarodnim sporazumima ima po tom osnovu pravo na oslobođenje od plaćanja carine;
- v) članovima međunarodnih organizacija;
- g) vojsci ili pripadnicima stranih oružanih snaga, prema posebno zaključenim sporazumima.

S tim u vezi, u odobrenju za držanje carinskog skladišta moraju biti navedeni svi podaci o istom, vrsta, tip carinskog skladišta, da li će se u istom vršiti prodaja robe na malo u skladu sa propisanim uslovima, da li će se iz carinskog skladišta vršiti snabdevanje brodova, vazduhoplova, slobodnih carinskih prodavnica i slično, kojom robom, domaćom, stranom, kojom vrstom robe, kao i sve druge podatke potrebne radi daljeg pravilnog sprovođenja postupka carinskog skladištenja.

Takođe, deo carinskog skladišta koji će biti namenjen za privremeni smeštaj robe mora biti fizički odvojen od prostora u koji se smešta roba u postupku carinskog skladištenja. **Držalac carinskog skladišta mora evidenciju o robi u privremenom smeštaju voditi odvojeno od evidencije robe koja se nalazi u postupku carinskog skladištenja.**

Carinsko skladište mora biti vidno obeleženo tablom sa natpisom: "CARINSKO SKLADIŠTE", nazivom držaoca skladišta, oznakom skladišta i radnim vremenom. Carinski organ može odrediti da svaki ulaz u carinsko skladište mora biti pod neposrednim carinskim nadzorom, uključujući i pravo carinskog organa da poseduje ključeve skladišta .

Nosilac odobrenja mora da obavesti carinski organ o svim činjenicama koje nastanu posle izdavanja odobrenja i utiču na njegovu dalju primenu ili sadržinu.

Prava i obaveze držaoca skladišta mogu se, uz saglasnost carinskog organa, preneti na drugo lice koje ispunjava uslove za odgovarajući postupak.

O proširenju, smanjenju ili preseljenju carinskog skladišta na drugu lokaciju, o promeni odobrene vrste robe koja se može smeštati u carinsko skladište i o drugim izmenama i dopunama odobrenja za držanje carinskog skladišta odlučuje carinski organ koji je doneo odobrenje.

12. Ukidanje i poništavanje odobrenja

Ukoliko se u postupku kontrole rada otvorenog carinskog skladišta utvrdi postojanje jednog od uslova iz člana 15. Carinskog zakona, odobrenje o držanju carinskog skladišta može biti ukinuto u smislu odredbi ovog člana.

Carinski organ može primeniti i odredbu člana 14. Carinskog zakona kada se utvrdi ispunjenost uslova iz tog člana.

13. Rok skladištenja robe

Roba može u postupku carinskog skladištenja biti neograničeno vreme.

U izuzetnim slučajevima carinski organ može odrediti rok ležanja robe (carinski organ utvrđuje u svakom konkretnom slučaju rok ležanja robe uzimajući u obzir vrstu robe i posebne uslove njenog skladištenja-lekovi, lako kvarljiva roba, prehrambeni proizvodi sa rokom upotrebe...).

14. Carinska vrednost skladištene robe

Ako je za uvoznju robu u postupku carinskog skladištenja nastao carinski dug troškovi skladištenja i održavanja robe koji nastanu za vreme skladištenja neće se uračunati u carinsku vrednost robe, pod uslovom da su ti troškovi prikazani odvojeno od stvarno plaćene cene, odnosno cene koju treba platiti za tu robu.

Ako je uvozna roba bila predmet uobičajenih radnji u smislu člana 138. Carinskog zakona, prilikom utvrđivanja uvoznih dažbina na zahtev deklaranta, prihvatiće se vrsta, carinska vrednost i količina robe kakva je bila u vreme nastanka carinskog duga, u skladu sa članom 251. Carinskog zakona, kao da roba nije bila predmet uobičajenih radnji.

Ako se uvozna roba stavlja u slobodan promet u skladu sa članom 101. stav 1. tačka 3) Carinskog zakona, u cilju primene člana 251. Carinskog zakona, prihvatiće se vrsta, carinska vrednost i količina robe kakva je bila u trenutku stavljanja robe u postupak carinskog skladištenja.

Odredbe stava 3. člana 141. Carinskog zakona primenjuju se ako je kao carinska vrednost prihvaćena vrednost robe u trenutku stavljanja robe u postupak carinskog skladištenja, osim ako deklarant zahteva da se prihvati carinska vrednost utvrđena u trenutku nastanka carinskog duga.

15. Stavljanje robe u postupak carinskog skladištenja

U carinskom skladištu dozvoljeno je skladištenje samo one robe koja je navedena u odobrenju. Roba treba biti uskladištena na način da se lako može vršiti kontrola zaliha robe i identifikovati carinski status svake vrste robe. Ako se skladišti roba koja po svojoj prirodi predstavlja opasnost ili može štetiti drugoj robi ili iz drugih razloga zahteva posebno postupanje, obezbeđenje tih uslova je na držaocu carinskog skladišta.

Strana roba prijavljuje se za postupak carinskog skladištenja podnošenjem carinske deklaracije C7 nadzornom carinskom organu navedenom u odobrenju. JCI se popunjava u skladu sa čl.11.-13. Pravilnika o obliku, sadržini, načinu podnošenja i popunjavanja deklaracije i drugih obrazaca u carinskom postupku ("Sl. glasnik RS", br.29/2010, 84/2010 i 100/2010).

Uz carinsku deklaraciju C7 za smeštaj strane robe, bez uticaja na posebne odredbe, **moraju biti priložene sledeće isprave:**

- za carinsko skladište **tipa D**, račun (faktura) i ostale trgovačke isprave na osnovu kojih je prijavljena carinska vrednost robe, kao i deklaracija o carinskoj vrednosti robe, ako je to potrebno na osnovu člana 127. ove Uredbe popunjena u skladu s uslovima iz toga člana,
- **za ostale tipove skladišta koje nije tipa D:** nije potrebno prilagati nikakva dokumenta, s tim da se, shodno članu 172. stav 2. Uredbe, na te prijave primenjuje član 170. stav 2. Uredbe, odnosno carinarnica može zahtevati da se pri podnošenju deklaracije prilože prevozne isprave ili isprave u vezi sa prethodnim carinskim postupkom (faktura, CMR, profaktura i sl.). Takođe, kada se jedna vrsta robe podnosi u dve ili više pošiljaka može se zahtevati prilaganje popisa pošiljaka ili jednakovredne isprave u kojoj je naveden sadržaj pojedinačne pošiljke.

U slučajevima smeštaja strane robe u carinsko skladište tipa A, kada korisnik nije istovremeno i držalac tog skladišta, uz carinsku deklaraciju C7 podnosi se i saglasnost držaoca skladišta o prihvatanju smeštaja robe i obezbeđenja duga iz garancije položene za carinsko skladište, čiji je izgled i sadržaj dat u Prilogu 1. ovog uputstva.

U slučaju smeštaja strane robe, koja je vlasništvo stranog lica, u carinsko skladište tipa C, uz carinsku deklaraciju C7 **obavezno se podnosi i ugovor o zastupanju**, zaključen između držaoca carinskog skladišta tipa C i stranog lica koje je vlasnik robe, iz kojeg je vidljivo da je držalac carinskog skladišta ovlašćen da u ime i za račun stranog lica obavlja prodaju robe.

Podaci o ugovoru unose se u rubriku 44. carinske deklaracije C7.

Carinska deklaracija C7 podleže analizi rizika, u zavisnosti koje mere i kontrole nadzorni carinski organ smatra potrebnim u svakom konkretnom slučaju, radi identifikacije robe i pravilnosti sprovođenja postupka.

Domaća roba (koja nije namenjena izvozu) smešta se u carinsko skladište (bez obzira na tip) na osnovu komercijalnog dokumenta (npr. otpremnice, fakture i sl.) ili evidencije koju vodi držalac carinskog skladišta, a koji omogućavaju carinski nadzor nad robom i mora biti označena da se radi o domaćoj robi (npr. putem nalepnice "domaća roba").

16. Popunjavanje carinske prijave

Carinska prijava za stavljanje u i razduživanje postupka carinskog skladištenja podnosi se i popunjava u skladu sa Pravilnikom o podnošenju i popunjavanju carinskih prijava, uključujući i specifičnosti propisane ovim uputstvom.

U rubriku 8 carinske deklaracije C7 za smeštaj strane robe u carinsko skladište tipa C upisuju se podaci o nosiocu odobrenja za držanje tog skladišta. U postupku carinskog skladištenja u javna carinska skladišta u ovo polje upisuju se podaci o korisniku (ostaviocu) robe.

Opis robe u rubrici 31. carinske deklaracije C7 mora biti dovoljno jasan i potpun, tj. mora sadržavati sve podatke o robi koji omogućavaju njenu identifikaciju u zavisnosti od robe: tip, model, serijski broj kada je u pitanju oprema ili tehnička roba, vrstu i sastav materijala, dimenzije, stanje robe (nova, upotrebljavana, oštećena i drugo), vrstu i težinu pakovanja i druge podatke koji su potrebni radi svrstavanja robe po carinskoj i drugim tarifama, naplate duga, primene mera trgovinske politike i drugih važećih propisa pri stavljanju odnosne robe u drugo carinski odobreno postupanje ili upotrebu nakon postupka carinskog skladištenja ili u slučaju eventualne naplate duga za vreme dok je roba u postupku carinskog skladištenja.

Carinska deklaracija C7 može imati više naimenovanja, u zavisnosti od vrste robe koja je predmet te deklaracije, a u rubrici 31. te prijave mogu se uneti podaci o širem asortimanu istovrsne robe koja ima istu mernu jedinicu, onoliko koliko je to moguće u ovo polje uneti podatke o toj robi, a koji omogućavaju njenu identifikaciju (npr. muške cipele od kože, marke ... 100 komada, muške cipele sa gumenim đonom i kožnim ... 300 komada, dečije cipele od ..., marke ..., komada; veš mašina marke ... 20 komad, frižider za domaćinstvo marke ..., litara ..., kom.).

Postupak carinskog skladištenja se razdužuje kada se stranoj robi odredi neko drugo dozvoljeno postupanje ili upotreba, kao što su:

- 1.ponovni izvoz robe,
- 2.puštanje robe u slobodan promet,
- 3.stavljanje robe u postupak sa ekonomskim dejstvom,
- 4.smeštaj u slobodnu zonu ili slobodno skladište,
- 5.uništenje robe pod car. Nadzorom,
- 6.ustupanje robe carinskom organu,
- 7.tranzitni postupak.

17.Zavođenje robe u evidenciju

Sva roba stavljena u postupak carinskog skladištenja, osim u carinskom skladištu tipa B, zavodi se u evidenciju odmah po njenom unošenju u carinsko skladište.

Zavođenje u evidenciju podataka u vezi razduživanja postupka carinskog skladištenja (ili privremenog smeštaja) vrši se najkasnije prilikom napuštanja robe iz carinskog skladišta. Pri tome se, shodno članu 286. Uredbe, u evidenciji razdužuje dotična uvozna roba koja je prijavljena po najranijoj carinskoj prijavi C7 ili drugom carinskom dokumentu, kako bi broj carinskih prijava bio što manji i evidencija što transparentnija, o čemu podaci moraju odgovarati i podacima iz rubrike 40. carinske prijave kojom se razdužuje postupak carinskog skladištenja. **Primena navedenog ne može dovesti do umanjenja carinskog duga.**

18.Uobičajeni postupci upotrebe/rukovanja sa robom

Strana roba stavljena u postupak carinskog skladištenja može biti predmet uobičajene upotrebe koji su neophodni za očuvanje robe, poboljšanje njenog izgleda ili kvaliteta, odnosno

pripreme za tržište ili dalju prodaju. Ovo postupanje ne može biti preovlađujuće u odnosu na sâm postupak carinskog skladištenja.

Uobičajena upotreba obuhvata radnje propisane u Prilogu 24. Uredbe.

PRILOG 24

LISTA UOBIČAJENIH OBLIKA RUKOVANJA U CARINSKOM SKLADIŠTU I SLOBODNOJ ZONI

Osim ako nije na drugi način utvrđeno, nijedan od sledećih oblika rukovanja, ne sme da dovede do promene osmocifrene tarifne oznake Carinske tarife u koji je dotična roba svrstana.

Uobičajeni, dole navedeni, oblici rukovanja ne dozvoljavaju se ako bi, po mišljenju carinskih organa, takva radnja mogla da poveća rizik od prevare:

1. ventilacija, prostiranje, sušenje, uklanjanje prašine, jednostavne radnje čišćenja, popravak pakovanja, elementarne popravke oštećenja koja su nastala u toku prevoza ili skladištenja sve dok su to samo jednostavne radnje, stavljanje i uklanjanje zaštitnog sloja za prevoz;

2. rekonstrukcija roba nakon prevoza;

3. inventarisanje, uzimanje uzoraka, sortiranje, prosejavanje, mehaničko filtriranje i vaganje robe;

4. uklanjanje oštećenih ili zaraženih komponenti;

5. konzervacija putem pasterizacije, sterilizacije, zračenja ili dodavanjem konzervansa;

6. zaštita protiv parazita;

7. zaštita protiv rđe;

8. zaštita:

- jednostavnim podizanjem temperature, bez daljeg tretmana ili procesa destilacije;

- jednostavnim snižavanjem temperature;

čak i ako to dovodi do promene osmocifrene tarifne oznake Carinske tarife.

9. Elektrostatička zaštita, ispravljanje ili peglanje tekstila;

10. Zaštita se sastoji od:

- uklanjanja peteljki i/ili koštica voća, sečenja i lomljenja sušenog voća ili povrća, rehidracije voća, ili

- dehidracije voća čak i ako to dovodi do promene osmocifrene tarifne oznake Carinske tarife.

11. desalinizacija, čišćenje i spajanje sirovih koža;

12. dodavanje robe ili dodavanje ili zamena dopunskih komponenti, sve dok su ti dodaci ili zamene relativno ograničeni ili namenjeni da bi se obezbedilo uklapanje u tehničke standarde i ne menjaju prirodu niti poboljšavaju učinak prvobitne robe, čak i ako to dovodi do promene osmocifrene CT šifre za dodatu ili zamenjenu robu;

13. razblaživanje ili koncentrisanje tečnosti, bez daljeg procesa tretiranja ili destilacije, čak i ako to dovodi do promene osmocifrene CT šifre;

14. mešanje istih vrsta robe, različitog kvaliteta, kako bi se dobio podjednak kvalitet ili kvalitet koji zahteva kupac, bez promene prirode robe;

15. deljenje ili sečenje robe, ako su uključene samo jednostavne radnje;

16. pakovanje, raspakivanje, promena ambalaže, presipanje i jednostavno smeštanje premeštanje u kutije, čak i ako to dovodi do promene

osmocifrene tarifne oznake Carinske tarife, pričvršćivanje, uklanjanje ili izmena oznaka, plombi, etiketa, nalepnica sa cenom i drugih sličnih znakova za razlikovanje;

17. testiranje, podešavanje, regulisanje i pokretanje u rad mašina, aparata i vozila, posebno u cilju kontrolisanja ispunjavanja tehničkih standarda, ako su u pitanju samo jednostavne radnje;

18. prilagođavanje profila cevi kako bi se roba pripremila za određena tržišta.

19. bilo koji oblik rukovanja, osim gore navedenih, čija je namera da se poboljša izgled ili tržišni kvalitet uvezene robe ili da se ona pripremi za distribuciju ili preprodaju, pod uslovom da se tim radnjama ne menja priroda ili poboljšava upotreba originalne robe. Kada nastanu troškovi zbog uobičajenog rukovanja, takvi troškovi ili porast vrednosti ne uzimaju se u obzir kod obračunavanja uvozne carine, ako je deklarant obezbedio zadovoljavajući dokaz za te troškove. Međutim, prilikom obračuna uvoznih dažbina u obzir se uzima carinska vrednost, priroda i poreklo robe koja nije iz Republike Srbije, a koja se koristi u tim radnjama.

Domaća roba iz člana 128. stav 1. tačka 2. Carinskog zakona stavljena u postupak carinskog skladištenja koja je zaštićena merama poljoprivredne politike može biti predmet samo onih oblika postupanja koji su izričito predviđeni za tu robu.

Ove radnje vrše se pod carinskim nadzorom, uz prethodno odobrenje carinskog organa.

Svako uobičajeno rukovanje robom ne sme rezultirati promenom osmocifrene tarifne oznake, osim ako drugačije nije propisano za određeni uobičajeni oblik rukovanja, i ne sme biti preduzeto u cilju prevara.

Vršenje uobičajenih oblika rukovanja mora biti prethodno odobreno, koje odobrenje, po zahtevu držaoca carinskog skladišta, može biti sadržano u samom odobrenju za držanje carinskog skladišta, u kom slučaju, držalac carinskog skladišta, mora pre vršenja uobičajenih oblika rukovanja o tome pismeno obavestiti nadzorni carinarnicu. Kod javnog carinskog skladišta, obaveštenje može biti dostavljeno i od strane korisnika čija roba je u pitanju, u kom slučaju korisnik mora obavestiti i držaoca carinskog skladišta kako bi to mogao uneti u evidenciju.

Ukoliko vršenje uobičajenih oblika rukovanja nije odobreno kroz odobrenje za otvaranje carinskog skladišta, za svako vršenje uobičajenih oblika rukovanja držalac carinskog skladišta, podnosi nadzornom carinskom organu zahtev u pisanom obliku. Kod javnog carinskog skladišta, zahtev može da podnese i korisnik čija roba je u pitanju, u kom slučaju korisnik po odobravanju zahteva mora obavestiti držaoca carinskog skladišta kako bi to mogao uneti u evidenciju.

19.Privremeno iznošenje robe

Roba se može privremeno izneti iz car. skladišta za period ne duži od 3 meseca. Ovaj rok se u opravdanim slučajevima (ispitivanja, izlaganja na sajmovima, izložbe, demonstracija) može produžiti ako to zahtevaju posebne okolnosti. Zahtev za odobrenje uobičajene upotrebe ili privremenog iznošenja robe iz car. skladišta se podnosi nadzornom carinskom organu u pisanom obliku i posebno za svaki slučaj. Odobrenja za uobičajenu upotrebu ili privremeno iznošenje robe iz carinskog skladišta se mogu navesti i u odobrenju

za sprovođenje postupka carinskog skladištenja. Nadzorni carinski organ u tom slučaju treba da bude obavješten na način koji on odredi, a pre preduzimanja uobičajenih oblika upotrebe ili privremenog iznošenja.

20.Premeštaj robe iz jednog u drugo carinsko skladište

Carinski organ može odobriti da se roba koja je stavljena u postupak carinskog skladištenja prenese iz jednog carinskog skladišta u drugo.

Carinski organ u odobrenju odlučuje da li se i pod kojim uslovima roba ili proizvodi u postupku carinskog skladištenja mogu premeštati između različitih mesta ili između prostorija različitih korisnika odobrenja bez završetka postupka.

Carinski organ takođe odlučuje o vođenju potrebnih evidencija.

Premeštanje nije moguće ako je mesto otpreme ili dopreme robe carinsko skladište tipa »B«.

Postupak carinskog skladištenja može biti razdužen i stavljanjem strane robe u isti postupak u drugo carinsko skladište od strane istog korisnika, pri čemu se mogu razlikovati sledeće situacije:

a) za razduženje postupka carinskog skladištenja smeštajem strane robe u drugo carinsko skladište u slučajevima kada je isti nadzorni carinski organ za oba carinska skladišta (skladište u koje je roba smeštena i carinsko skladište u koje se roba premešta) podnosi se nova carinska deklaracija C7 na istog korisnika (šifra postupka 7171), u kojoj se, u rubriku 44, unose i podaci o identifikacionom broju carinskog skladišta iz kojeg se roba premešta (npr. 11569/A/0056),

b) za razduženje postupka carinskog skladištenja smeštajem strane robe u drugo carinsko skladište u slučajevima kada su nadzorni carinski organ za carinsko skladište koje se razdužuje i carinsko skladište u koje se roba premešta različiti organi kod nadzornog carinskog organa za carinsko skladište koje se razdužuje podnosi tranzitna TR deklaracija po kojoj se roba, po postupku tranzita, upućuje kod nadzornog carinskog organa za carinsko skladište u koje će biti smeštena. Prihvatanjem TR deklaracije završava se postupak carinskog skladištenja za carinsko skladište iz kojeg se roba premešta. Po prispeću robe po TR deklaraciji kod nadzornog carinskog organa za carinsko skladište u koje se roba premešta podnosi se nova C7 carinska deklaracija na istog korisnika (šifra postupka 7100). U TR deklaraciji i u novoj C7 deklaraciji, u rubriku 44, unose se i podaci o identifikacionom broju carinskog skladišta iz kojeg se roba premešta (npr. 11569/A/0058).

U navedenim slučajevima, kopiju carinske prijave o razduženju carinskog postupka u carinskom skladištu iz kojeg se roba premešta, mora u svojoj evidenciji imati držalac tog carinskog skladišta.

Pri premeštanju robe iz jednog u drugo carinsko skladište ne sme se menjati vlasnik robe. Vlasnik robe ostaje isti, postupak carinskog skladištenja se nastavlja istim podacima o robi i o korisniku (primaocu robe), samo u drugom skladištu zbog uslova, cene skladištenja i slično.

21.Zajednički smeštaj

U skladu sa članom 136. Carinskog zakona kada postoje opravdani ekonomski razlozi, a nema smetnji za sprovođenje carinskog nadzora carinski organ može da odobri da se u prostoru carinskog skladišta smesti domaća roba, osim robe navedene u članu 128. stav 1 tačka 2. ovog zakona (domaća roba namenjena izvozu koja podleže primeni mera koje se primenjuju na izvoz te robe).

Takođe u skladu sa članom 298. Uredbe o carinski dozvoljenom postupanju s robom, uz uslov da za to postoji ekonomska potreba i da se ne dovodi u pitanje carinski nadzor, tj. da je u svakom momentu moguće identifikovati carinski status svake vrste robe, domaća roba (koja nije namenjena izvozu) i strana roba koja se stavlja u postupak carinskog skladištenja mogu se smeštati u isti skladišni prostor. Zajedničko smeštanje mora biti odobreno u odobrenju i držalac carinskog skladišta mora odvojeno voditi evidenciju o domaćoj robi (vrsta, opis i količina robe, vreme smeštaja u i izlaska iz carinskog skladišta i drugo) od evidencije strane robe u postupku carinskog skladištenja. U ovom slučaju domaća roba se ne sme mešati sa stranom robom koja je u postupku carinskog skladištenja.

Međutim, zajednički smeštaj domaće robe i strane robe u carinsko skladište može se dozvoliti čak i ako nije moguće u svakom trenutku utvrditi carinski status svake vrste robe. Roba koja se zajednički skladišti mora imati istu tarifnu oznaku i imati ista komercijalna svojstva i ista tehnička obeležja. Domaći poljoprivredni proizvodi su isključeni iz takvog odobrenja.

Kada je istovetna roba u zajedničkom smeštaju ovog člana prijavljena za drugi carinski odobreni postupak ili namenu, ona se, po izboru korisnika, može smatrati kao domaća ili kao strana roba, uz uslov da se poštuju prvobitne količine obe vrste robe pre zajedničkog smeštaja. Međutim primena navedenog ne dovodi do davanja carinskog statusa za veću količinu robe od stvarne količine koja je smeštena u carinsko skladište ili skladištene prostorije držaoca, kada se iznosi roba radi deklarisanja za carinski dozvoljeno postupanje ili upotrebu.

22. Kontrola carinskog skladišta

Nadzorni carinski organ sprovodi carinski nadzor preko carinskih deklaracija i njihove evidencije u ISCS, kao i vršenjem kontrola u skladištu.

Prilikom kontrole carinskog skladišta naročito treba kontrolisati:

- a) da li su sve carinske deklaracije ili druga carinska dokumenta za ulazak robe u postupak carinskog skladištenja i razduženje tog postupka unete u evidenciju,
- b) da li su sačinjene deklaracije za sva razduženja robe iz carinskog skladišta navedena u evidenciji,
- c) da li se podaci o robi i drugi podaci uneseni u evidenciju slažu sa podacima iz carinskih deklaracija ili drugih dokumenata iz tačke a),
- d) da li se stanje zaliha robe utvrđene tokom popisa, odnosno kontrole slaže sa zalihama unesenim u evidenciju i podacima iz carinskih deklaracija ili drugih dokumenata iz tačke a),
- e) da li je iznos garancije dovoljan, s obzirom na zalihe ukladištene robe i kretanje tih zaliha tokom držanja carinskog skladišta,
- f) ispunjenost i poštovanje drugih uslova od kojih zavisi držanje carinskog skladišta i pravilnost sprovođenja postupka.

Kontrolu carinskog skladišta nadzorni carinski organ i drugi nadležni kontrolni organ sprovodi preko carinskih deklaracija i njihove evidencije u informacionom sistemu, kao i sprovođenjem kontrolnih pregleda popisa zaliha i pregleda stanja u carinskom skladištu. O kontroli carinskog skladišta sačinjava se zapisnik kojeg, pored carinskih službenika koji su vršili kontrolu, potpisuje i držalac carinskog skladišta ili njegov ovlašćeni predstavnik u čijem prisustvu se vrši kontrola, a kojem se uručuje jedan primerak zapisnika.

23. Domaća roba zaštićena merama poljoprivredne politike

Domaća roba iz člana 128. stav 1. tačka 2) ovog zakona (domaća roba namenjena izvozu) koja je zaštićena merama poljoprivredne politike, a stavljena je u postupak carinskog

skladištenja, mora biti izvezena ili se za nju mora odrediti neki drugi postupak ili upotreba koja je predviđena posebnim propisom.

24. Upotreba odobrenja i rešavanje zahteva

U skladu sa odredbama člana 660. Uredbe o carinski dozvoljenom postupanju s robom carinska skladišta otvorena prema propisima koji danom početka primene ove uredbe prestaju da važe, mogu nastaviti poslovanje kao carinska skladišta u skladu sa odredbama ove uredbe, pod uslovom da držalac skladišta u roku od 3 meseca od dana početka primene ove uredbe pribavi rešenje o osnivanju i uskladi poslovanje u skladu sa odredbama ove uredbe. **S tim u vezi, za držaoce već postojećih carinskih skladišta postoji obaveza podnošenja novog zahteva i prilaganje svih potrebnih isprava iz tačke 7. i sprovođenje postupka na način utvrđen ovim objašnjenjem.**

Ukoliko držalac carinskog skladišta ne pribavi odobrenje carinskog organa za držanje carinskog skladišta RANIJE IZDATO ODOBRENJE (po starom Carinskom zakonu) prestaje da važi o čemu će se donositi posebna odluka, pre svega u smislu člana 15. Carinskog zakona, ne isključujući i primenu člana 14. istog zakona. U tom slučaju držalac carinskog skladišta dužan je da u roku od 15 dana, za robu koja se nalazi u postupku carinskog skladištenja odredi drugo carinski dozvoljeno postupanje.

Obrazac Prilog 1- Saglasnost za prihvatanje smeštaja robe, je sastavni deo ovog raspisa.

(Akt Uprave carina broj 148-03-030-5/2011 od 14.2.2011. godine)

Podaci o držaocu carinskog skladišta tipa A:

Naziv:

Sedište i adresa:

PIB

**S A G L A S N O S T
ZA PRIHVATANJE SMEŠTAJA ROBE**

.....
(podaci o deponentu za kojeg se daje saglasnost)

daje se saglasnost za prihvatanje smeštaja robe u naše carinsko skladište tipa A, identifikacioni broj skladišta:, čije je držanje odobreno Odobrenjem Uprave carina, broj: od godine i za obezbeđenje carinskih dažbina za smeštenu robu iz garancije koju smo položili za predmetno carinsko skladište.

Ova saglasnost daje se za period od do

Ovim se istovremeno obavezujemo da ćemo u slučaju povlačenja ove saglasnosti pre isteka roka na koji je saglasnost data, o tome odmah pismeno obavestiti nadležni carinski organ za predmetno carinsko skladište.

Mesto:

Broj:

Datum:

Potpis odgovorne osobe

M.P.
(navesti i puno ime i prezime)

.....
PRODUŽENJE SAGLASNOSTI:

Ova saglasnost produžava se na period:
od do

Mesto:

Broj:

Datum:

Potpis odgovorne osobe

M.P.
(navesti i puno ime i prezime)